

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Vad gäller den *ekonomiska skadan*, gjorde tribunalen sig skyldig till felaktig rättstillämpning, åsidosatte principen om full ersättning och fråntog artikel 340.2 FEUF och artikel 41.3 i stadgan deras ändamålsenliga verkan. Det beviskrav som tribunalen uppställde innebar att det blev omöjligt att tillerkännas någon ersättning för skadan, trots att en tillräckligt allvarlig och klar överträdelse av unionsrätten var för handen. Den överklagade domen är även behäftad med felaktig rättstillämpning och motsägelsefull argumentation. Tribunalen missuppfattade dessutom bevisningen och de faktiska omständigheterna.

Vad gäller den *ideella skadan* är den överklagade domen inte motiverad med avseende på de kriterier som tillämpats för att fastställa beloppet för ersättningen i enlighet med rätt och billighet (*ex aequo et bono*).

Överklagande ingett den 12 september 2019 av Fereydoun Mahmoudian av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 2 juli 2019 i mål T-406/15, Mahmoudian mot rådet

(Mål C-681/19 P)

(2019/C 372/29)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Fereydoun Mahmoudian (ombud: A. Bahrami, N. Korogiannakis, advokater)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar i förstahand att domstolen ska

- delvis upphäva den överklagade domen,
- slutligt avgöra målet i sak
- förplikta rådet att till klaganden utge ersättning till ett belopp om 966 581 euro för ekonomisk skada och 500 000 euro för ideell skada, jämte dröjsmålsränta,
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Klaganden yrkar i andra hand att tribunalen ska

- delvis upphäva den överklagade domen,
- återförvisa målet till tribunalen,

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Vad gäller den *ekonomiska skadan*, gjorde tribunalen sig skyldig till felaktig rättstillämpning, åsidosatte principen om full ersättning och fråntog artikel 340.2 FEUF och artikel 41.3 i stadgan deras ändamålsenliga verkan. Det beviskrav som tribunalen uppställde innebar att det blev omöjligt att tillerkännas någon ersättning för skadan, trots att en tillräckligt allvarlig och klar överträdelse av unionsrätten var för handen. Den överklagade domen är även behäftad med felaktig rättstillämpning och motsägelsefull argumentation. Tribunalen missuppfattade dessutom bevisningen och de faktiska omständigheterna.

Vad gäller den *ideella skadan* är den överklagade domen inte motiverad med avseende på de kriterier som tillämpats för att fastställa beloppet för ersättningen i enlighet med rätt och billighet (*ex aequo et bono*).

Överklagande ingett den 9 juli 2019 av Förbundsrepubliken Tyskland av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 18 september 2019 i mål T-53/18, Förbundsrepubliken Tyskland mot Europeiska kommissionen

(Mål C-688/19 P)

(2019/C 372/30)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: J. Möller, R. Kanitz, Bevollmäktigte, biträdda av M. Winkel Müller, F. van Schewick, M. Kottmann, Rechtsanwältin)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 9 juli 2019 i mål T-53/18, Tyskland/kommissionen,
- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2017/1995 av den 6 november 2017 om behållande av hänvisningen till den harmoniserade standarden EN 13341:2005 + A1:2011 om stationära termoplasttankar för lagring av eldningsolja, fotogen och dieselbränslen ovan mark i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 ⁽¹⁾ i *Europeiska unionens officiella tidning*,
- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2017/1996 av den 6 november 2017 om behållande av hänvisningen till den harmoniserade standarden EN 12285-2:2005 om fabrikstillverkade ståltankar i Europeiska unionens officiella tidning i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 ⁽²⁾,
- i andra hand, återförvisa målet till tribunalen för avgörande vad gäller yrkandena 2 och 3,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.